

Чага, чага роба
Дано да съзре,
Стареца при гроба
Не иска да мре.
Въ мигъ, по воля божа.
Съверъ въскния!
Робътъ грабва ножа,
Дунава запя.
И старий се люшна,
Радостенъ умря,
Като си пришушна:
Топътъ загърмя.

Априлия 1877.
